

OHR SOMAYACH אוהר שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Ohr Somayach - www.ohr.edu
Talmud Navigator

יומא סה - עב.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

יומא-שני שעירי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מסרו למי שמוליכו.												
איש - להכשיר את הזר, עתי - שיהא מזומן, עתי - ואפילו בשבת, עתי - ואפילו בטומאה	תנו רבנן:											
איש - להכשיר את הזר.												
פשיטא												
מהו דתימא: כפרה כתיבא ביה, קא משמע לן.												
עתי ואפילו בשבת.												
למאי הלכתא?												
לומר שאם היה חולה - מרכיבו על כתפו.	רב ששת:											
כמאן												
דלא כרבי נתן. דאי רבי נתן												
חי נושא את עצמו.	האמר: [רבי נתן]											
אפילו תימא רבי נתן, חלה שאני.												
זאת אומרת עירוב והוצאה לשבת, ואין עירוב והוצאה ליום הכפורים.	רפרם:											
עתי ואפילו בטומאה.												
למאי הלכתא?												
לומר שאם נטמא משלחו - נכנס טמא לעזרה ומשלחו.	רב ששת:											
חלה, מהו שירכיבוהו על כתפו?	שאלו את רבי אליעזר:											
יכול הוא להרכיב אני ואתם.	אמר להם: [רבי אליעזר]											
חלה משלחו, מהו שישלחנו ביד אחר?	[שאלו את רבי אליעזר]											
אהא בשלום אני ואתם.	אמר להם: [רבי אליעזר]											
דחפו ולא מת, מהו שירד אחריו וימיתנו?	[שאלו את רבי אליעזר]											
(שופטים ה) כן יאבדו כל אויביך ה'.	אמר להם: [רבי אליעזר]											
חלה - מרכיבו על כתפו, חלה משלחו - ישלחנו ביד אחר, דחפו ולא מת - ירד אחריו וימיתנו.	חכמים:											
שאלו את רבי אליעזר: פלוני מהו לעולם הבא?	שאלו את רבי אליעזר:											
לא שאלתוני אלא על פלוני?	אמר להם: [רבי אליעזר]											
מהו להציל רועה הכבשה מן הארי?	[שאלו את רבי אליעזר]											
אמר להם: לא שאלתוני אלא על הרועה?	אמר להם: [רבי אליעזר]											
מהו להציל הרועה מן הארי?	[שאלו את רבי אליעזר]											
לא שאלתוני אלא על הכבשה?	אמר להם: [רבי אליעזר]											
ממזר מה הוא לירש?	[שאלו את רבי אליעזר]											
מהו ליבם?	[רבי אליעזר]											
מהו לסוד את קברו?	[שאלו את רבי אליעזר]											
מהו לסוד את ביתו?	[רבי אליעזר]											
לא מפני שהפליג בדברים, אלא מפני שלא אמר דבר שלא שמע מפי רבו מעולם.												

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	יומא-שני שעירי
סו.	◊	▲									שאלה אשה חכמה את רבי אליעזר:	מאחר שמעשה העגל שוין מפני מה אין מיתתן שוה?
סו.	◊	!									אמר לה: [רבי אליעזר]	אין חכמה לאשה אלא בפלך, וכן הוא אומר (שמות לה) וכל אשה חכמת לב בידיה טוו.
סו.	◊	◊	◊								איתמר, רב ולוי: חד אמר:	זיבה וקיסר - בסייף, גפף ונישק - במיתה, שמח בלבבו - בהדרוקן.
סו.	◊	◊	◊								וחד אמר: [רב/לוי]	עדים והתראה - בסייף, עדים בלא התראה - במיתה, לא עדים ולא התראה - בהדרוקן.
סו.	◊	◊	◊								רב יהודה:	שבטו של לוי לא עבד עבודה זרה, שנאמר (שמות לב) ויעמד משה בשער המחנה וגו'.
סו.	◊	◊	◊								יתבי רבינא וקאמר להא שמעתא	
סו.	◊	◊	◊								איתיביה בני רב פפא בר אבא לרבינא:	(דברים לג) האמר לאביו ולאמו לא ראיתיו
סו.	◊	◊	!								[רבינא]	אביו - אבי אמו מישראל, אחיו - אחיו מאמו מישראל, בניו - בני בתו מישראל.
סו.	<	◊	◊								וכבש עשו לו כו'.	
סו.	◊	◊	◊								רבה בר בר חנה:	לא בבליים היו אלא אלכסנדרים היו, ומתוך ששונאים את הבבליים היו קורין אותן על שמן.
סו.	◊	◊	◊								תניא, רבי יהודה:	לא בבליים היו אלא אלכסנדרים היו.
סו.	◊	◊	◊								אמר לו רבי יוסי:	תנוח דעתך שהנחת את דעתי.
סו.	<	◊	◊								טול וצא.	
סו.	◊	◊	◊								תנא:	מה שהי צפירא דין וחובי דרא סגינא.
סו.	מ	◊	◊								מיקירי ירושלים היו מלוין אותו עד סוכה הראשונה.	
סו.	מ	◊	◊								עשר סוכות מירושלים ועד צוק תשעים ריס, שבעה ומחצה לכל מיל.	
סו.	מ	◊	◊								על כל סוכה וסוכה אומרין לו: הרי מזון והרי מים.	
סו.	מ	◊	◊								ומלוין אותו מסוכה לסוכה, חוץ מאחרון שבהן שאינו מגיע עמו לצוק, אלא עומד מרחוק ורואה את מעשיו.	
סו.	מ	◊	◊								מה היה עושה? חולק לשון של זהורית, חציו קשור בסלע וחציו קשור בין שני קרניו. ודחפו לאחוריו, והוא מתגלגל ויורד. ולא היה מגיע לחצי ההר עד שנעשה אברים אברים.	
סו.	מ	◊	◊								בא וישב לו תחת סוכה אחרונה עד שתחשך.	
סו.	◊	◊	◊								[ת"ק]	ומאימתי מטמא בגדים - משיצא חוץ לחומת ירושלים
סו.	◊	◊	◊								רבי שמעון:	משעת דחייתו לצוק.
סו.	ג	◊	◊								תנו רבנן: [רבי מאיר]	עשר סוכות ושנים עשר מילין היו, דברי רבי מאיר.
סו.	◊	◊	◊								רבי יהודה:	תשע סוכות ועשרה מילין.
סו.	◊	◊	◊								רבי יוסי:	חמש סוכות ועשרה מילין היו, וכולן על ידי עירוב.
סו.	◊	◊	◊								רבי יוסי: סח לי אלעזר בני:	אם על ידי עירוב - יכולני לעשות אפילו שתי סוכות ועשרה מילין.
סו.	◊	◊	◊									כמאן אזלא הא דתניא חוץ מאחרון שבהן שלא הגיע עמו לצוק אלא עומד מרחוק ורואה את מעשיו?
סו.	◊	◊	!									כמאן - כרבי מאיר.
סו.	<	◊	◊									על כל סוכה וסוכה אומרים לו הרי מזון והרי מים.
סו.	◊	◊	◊								תנא:	מעולם לא הוצרך אדם לכך, אלא שאינו דומה מי שיש לו פת בסלע למי שאין לו פת בסלע.
סו.	<	◊	◊									מה היה עושה חולק לשון של זהורית.
סו.	◊	◊	◊									ונקטריה כוליה בסלע

יומא סה - עב.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

יומא-שני שעירי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
תלמוד לומר והמשלח												!
הא כיצד												ז
משיצא חוץ לחומת ירושלים דברי רבי יהודה.	[רבי יהודה]	♦										!
עזאזל וכבס - עד שהגיע לצוק.	רבי יוסי:	♦										!
(ויקרא טז) והמשלח את השעיר לעזאזל יכבס בגדיו - זורקו בבת ראש ומטמא בגדים.	רבי שמעון:	♦										!
בא לו אצל פר ושעיר הנשרפין, קרען והוציא את אימוריהן, נתנן במגיס והקטירן על גבי המזבח.												
קלען במקלעות, והוציאן לבית השריפה.												
ומאימתי מטמאין בגדים - משיצאו חוץ לחומת העזרה.	[ת"ק]											♦
משיצית האור ברובן.	רבי שמעון:											♦
והקטירן סלקא דעתך?												ז
אלא אימא: להקטירן על גבי מזבח.												!
קלען במקלעות												
כמין קליעה.	רבי יוחנן:											
לא היה מנתחן ניתוח בשר עולה, אלא עור על גבי בשר.	תנא:											
מנא הני מילי?												^
נאמר כאן עור ובשר ופרש ונאמר להלן (ויקרא ז) עור ובשר ופרש, מה להלן על ידי ניתוח ולא על ידי הפשט - אף כאן על ידי ניתוח ולא על ידי הפשט.	דתניא: רבי:											!
והתם מנא לן?												ז
(ויקרא ד) וקרבו ופרשו והוציא - מלמד שמוציאו שלם. יכול ישרפנו שלם? נאמר כאן ראשו וכרעיו, ונאמר להלן (ויקרא א) ראשו וכרעיו מה להלן - על ידי ניתוח, אף כאן - על ידי ניתוח. אי מה להלן על ידי הפשט - אף כאן על ידי הפשט? תלמוד לומר: וקרבו ופרשו.	דתניא:											!
מאי תלמודא?												ז
כשם שפרשו בקרבו - כך בשרו בעורו.	רב פפא:											!
מאימתי מטמאין בגדים.												
(ויקרא טז) יוציא אל מחוץ למחנה ושרפו. להלן אתה נותן להם שלש מחנות, וכאן אתה נותן להם מחנה אחת, אם כן למה נאמר מחוץ למחנה? לומר לך: כיון שיצא חוץ למחנה אחת - מטמאים בגדים.	תנו רבנן:											
והתם מנא לן?												ז
(ויקרא ד) והוציא את כל הפר - חוץ לשלש מחנות. אתה אומר חוץ לשלש מחנות, או אינו אלא חוץ למחנה אחת? כשהוא אומר בפר העדה אל מחוץ למחנה, שאין תלמוד לומר, שהרי כבר נאמר (ויקרא ד) ושרף אתו כאשר שרף את הפר הראשון ומה תלמוד לומר אל מחוץ למחנה - ליתן לו מחנה שניה. וכשהוא אומר מחוץ למחנה בדשן, שאין תלמוד לומר, שהרי כבר נאמר (ויקרא ד) אל שפך הדשן - תן לו מחנה שלישית.	דתניא:											!
ורבי שמעון האי מחוץ למחנה מאי עביד ליה?												ז
מיבעי ליה לכדתניא.												!
נאמר כאן מחוץ למחנה ונאמר להלן (במדבר יט) מחוץ למחנה, מה כאן - חוץ לשלש מחנות, אף להלן - חוץ לשלש מחנות. ומה להלן במזרחה של ירושלים - אף כאן במזרחה של ירושלים.	[תניא] רבי אליעזר:											!
ורבנן, היכא שריף להו?												ז
היכן נשרפין? לצפונה של ירושלים, וחוץ לשלש מחנות.	כדתניא: [ת"ק]	♦										!

יומא סה - עב.

יומא סה - עב.

יומא סה. - עב.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

יומא-בא לו כהן גדול	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	מאן דאמר											
לפי שאין גוללין ספר תורה בציבור, מפני כבוד ציבור.	רב הונא בריה דרב יהושע אמר רב ששת:											
ונייתי אחרינא ונקרן												
משום פגמו של ראשון.	רב הונא בר יהודה:											
משום ברכה שאינה צריכה.	ריש לקיש:											
ומי חיישינן לפגמא?												
ראש חודש טבת שחל להיות בשבת מביאין שלש תורות, וקורין אחת בענינו של יום, ואחת של ראש חודש ואחת של חנוכה	והאמר רבי יצחק נפחא:											
תלתא גברי בתלתא ספרי - ליכא פגמא, חד גברא בתרי ספרי - איכא פגמא.												
ומברך עליה שמונה ברכות.												
על התורה - כדרך שמברכים בבית הכנסת, על העבודה, ועל ההודאה, ועל מחילת העון כתיקנה, ועל המקדש בפני עצמו, ועל הכהנים בפני עצמן, ועל ישראל בפני עצמן, ועל שאר תפלה.	תנו רבנן:											
ושאר התפלה: רנה תחינה בקשה מלפניך על עמך ישראל שצריכין להושיע, וחזרתם בשומע תפלה. ואחר כך כל אחד ואחד מביא ספר תורה מביתו, וקורא בו כדי להראות חזותו לרבים.	תנו רבנן:											
הרואה כהן גדול כו' לא מפני שאינו ראוי.												
פשיטא												
מהו דתימא - כדריש לקיש.												
אין מעבירין על המצות.	דאמר ריש לקיש:											
ומאי מצוה (משלי יד) - ברב עם הדרת מלך, קא משמע לן.												
אם בבגדי בוך קורא, קדש ידיו ורגליו, פשט, ירד וטבל, עלה ונסתפג, והביאו לו בגדי זהב, ולבש, וקדש ידיו ורגליו, ויצא ועשה את אילו ואת איל העם, ואת שבעת כבשים תמימים בני שנה, דברי רבי אליעזר	[רבי אליעזר]											
עם תמיד של שחר היו קרבין ופר העולה ושעיר הנעשה בחוץ עם תמיד של בין הערבים.	רבי עקיבא:											
קדש ידיו ורגליו ופשט, וירד וטבל, ועלה ונסתפג, הביאו לו בגדי לבן ולבש, וקדש ידיו ורגליו, ונכנס להוציא את הכף ואת המחתה.												
קדש ידיו ורגליו, ופשט וירד וטבל, עלה ונסתפג, הביאו לו בגדי זהב ולבש וקדש ידיו ורגליו, ונכנס להקטיר קטורת של בין הערבים, ולהטיב את הנרות.												
וקדש ידיו ורגליו ופשט, הביאו לו בגדי עצמו ולבש. ומלוין אותו עד ביתו												
ויום טוב היה עושה לאוהביו בשעה שיצא בשלום מן הקודש.												
היכי קאמר? עם תמיד של שחר היו קרבין, ופר העולה ושעיר הנעשה בחוץ עם תמיד של בין הערבים, או דילמא הכי קאמר: עם תמיד של שחר היו קרבין ופר העולה בהדיהו, ושעיר הנעשה בחוץ - עם תמיד של בין הערבים, ותו: פר העולה לרבי אליעזר דשייריה, אימת עביד ליה? ותו: בין לרבי אליעזר בין לרבי עקיבא אימורי חטאת אימת עביד להו?	איבעיא להו:											
לא משכחת לה מתקנתא אלא או לרבי אליעזר דתנא בדבי שמואל, או לרבי עקיבא דתוספתא.	רבא:											
יצא ועשה אילו ואיל העם ואימורי חטאת, אבל פר העולה ושבעת כבשים ושעיר הנעשה בחוץ עם תמיד של בין הערבים.	דתנא דבי שמואל, רבי אליעזר:											
רבי עקיבא דתוספתא מאי היא												
פר העולה ושבעת כבשים עם תמיד של שחר היו קרבין, שנאמר (במדבר כח) מלבד עלת הבקר אשר לעלת התמיד. ואחר כך עבודת היום ואחר כך שעיר הנעשה בחוץ, שנאמר (במדבר כט) שעיר עזים אחד חטאת מלבד חטאת הכפרים, ואחר כך אילו ואיל העם, ואחר כך אימורי חטאת, ואחר כך תמיד של בין הערבים.	דתנא, רבי עקיבא:											
מאי טעמא דרבי אליעזר?												

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

יומא-בא לו כהן גדול	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
עבד כדכתיב. עבד ברישא דתורת כהנים, והדר עבד דחומש הפקודים.	[רבי אליעזר]				!							
ורבי עקיבא					^							
כדקתני טעמא (במדבר כה) מלבד עלת הבקר אשר לעלת התמיד אלמא: מוספין עם תמיד של שחר עבד להו.	[רבי עקיבא]				!							
ורבי אליעזר, האי מלבד חטאת הכפרים, מאי עבד ליה?					ז							
ההוא מיבעי ליה: על מה שזה מכפר זה מכפר.	[רבי אליעזר]				!							
אחד קרב עם תמיד של שחר, וששה עם תמיד של בין הערבים.	רבי יהודה אומר משמו: [רבי עקיבא]											
ששה קרבין עם תמיד של שחר, ואחד עם תמיד של בין הערבים.	רבי אלעזר ברבי שמעון אומר משמו: [ר"ע]											
מאי טעמיהו דרבנן?					^							
תרי קראי כתיבי: כתיב מלבד עלת הבקר וכתיב (ויקרא טז) ויצא ועשה את עלתו. הלכך, עבד מניהו הכא, ומניהו הכא.					!							
במאי קא מילגוי?					^							
עבד חד כדכתיב מלבד עלת הבקר והדר עבד עבודת היום דילמא חולשא חליש כהן גדול.	רבי יהודה סבר:				!							
כיון דאתחיל - עבד ששה, דילמא פשע, דלגבי עבודת היום זריז הוא.	רבי אלעזר ברבי שמעון סבר:				!							
דכולי עלמא מיהת חד איל הוא, כמאן - כרבי.					!							
איל אחד האמור כאן, הוא האמור בחומש הפקודים.	דתנאי: רבי:											
שני אילים הן, אחד האמור כאן, ואחד האמור בחומש הפקודים.	רבי אלעזר ברבי שמעון:											
מאי טעמא דרבי?					^							
דכתיב אחד.	[רבי]				!							
ורבי אלעזר ברבי שמעון					ז							
מאי אחד - מיוחד שבעדרו.	[רבי אלעזר ברבי שמעון]				!							
ורבי					ז							
נפקא ליה ממבחר נדריך.	[רבי]				!							
ורבי אלעזר ברבי שמעון:					ז							
חד בחובה וחד בנדבה, וצריכי.	[רבי אלעזר ברבי שמעון]				!							
קידש ידיו ורגליו.												
(ויקרא טז) ובא אהרן אל אהל מועד, למה הוא בא - להוציא את הכף ואת המחבת, שכל הפרשה כולה נאמרה על הסדר, חוץ מפסוק זה.	תנו רבנן:											
מאי טעמא?					^							
גמירי חמש טבילות ועשרה קידושין טובל כהן גדול ומקדש בו ביום, ואי אמרת כסדרן כתיבי - לא משכחת לה אלא שלש טבילות וששה קידושין.	רב חסדא:				!							
ודילמא מפסיק ליה בשעיר הנעשה בחוץ	מתקף לה רבי זירא:				ז							
אמר קרא ויצא ועשה את עלתו, מיציאה ראשונה עבד אילו ואיל העם.	אביי:				!							
אמר קרא ופשט את בגדי הבד שאין תלמוד לומר אשר לבש, כלום אדם פושט אלא מה שלובש? אלא מה תלמוד לומר אשר לבש - שלבש כבר.	רבא:				!							

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

יומא-בא לו כהן גדול	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
ואימא דמפסיק ליה בשעיר הנעשה בחוץ	מתקין לה רבה בר רב שילא:											
הכתיב ויצא ועשה.												
וכל הפרשה כולה נאמרה על הסדר? והא קראי כתיבי: (ויקרא טז) ואת חלב החטאת יקטיר המזבחה והדר ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת.												
הרואה את כהן גדול כשהוא קורא אינו רואה פר ושעיר הנשרפין	ואילו אנן תנן:											
ואילו אמורי חטאת בתר הכי מקטיר להן												
אימא: חוץ מפסוק זה ואילך.												
ומאי חזית דמשבשת קראי? שביש מתניתא												
אמר קרא והמשלח והשרף, מה משלח - דמעיקרא, אף שורף דמעיקרא	אביי:											
אדרבה, מה שורף דהשתא, אף משלח - דהשתא												
והמשלח - דמעיקרא משמע.												
אמר קרא (ויקרא טז) יעמד חי עד מתי יהא זקוק לעמוד חי - עד שעת כפרה, ואימתי שעת כפרה - בשעת מתן דמים ותו לא.	רבא:											
אתי משלח, מצאו בשוק לכהן גדול, אומר לו: אישי כהן גדול עשינו שליחותך. מצאו בביתו, אומר לו: מחיה חיים, עשינו שליחותך.												
כי מפטרי רבנן מהדדי בפומבדיתא אמרי הכי: מחיה חיים יתן לך חיים ארוכים וטובים ומתקנין.	רבה:											
(תהלים קטז) אתהלך לפני ה' בארצות החיים - אמר רב יהודה: זה מקום שווקים.	[רב יהודה]											
(משלי ג) כי ארך ימים ושנות חיים ושלוש יוסיפו לך.												
וכי יש שנים של חיים ויש שנים שאינן של חיים?												
אלו שנותיו של אדם, המתהפכות עליו מרעה לטובה.	רבי אלעזר:											
(משלי ח) אליכם אישים אקרא, אמר רבי ברכיה: אלו תלמידי חכמים, שדומין לנשים ועושין גבורה כאנשים.	[רבי ברכיה]											
הרצוה לנסך יין על גבי המזבח - ימלא גרונו של תלמידי חכמים יין, שנאמר אליכם אישים אקרא.	ואמר רבי ברכיה:											
ואמר רבי ברכיה: אם רואה אדם שתורה פוסקת מזרעו - ישא בת תלמיד חכם, שנאמר (איוב יד) אם יזקין בארץ שרשו ובעפר ימות גזעו, מריח מים יפריח ועשה קציר כמו נטע.	ואמר רבי ברכיה:											
ויום טוב היה עושה לאוהביו.												
מעשה בכהן גדול אחד שיצא מבית המקדש, והוא אזלי כולי עלמא בתריה. כיון דחזינוהו לשמעיה ואבטליון - שבקוהו לדידיה ואזלי בתר שמעיה ואבטליון. לסוף אתו שמעיה ואבטליון לאיפטורי מנייה דכהן גדול אמר להן: ייתון בני עממין לשלם - אמרו ליה: ייתון בני עממין לשלם - דעבדין עובדא דאהרן, ולא ייתי בר אהרן לשלם - דלא עביד עובדא דאהרן.	תנו רבנן:											
כהן גדול משמש בשמונה כלים וההדיוט בארבעה: בכתונת, ומכנסים, ומצנפת, ואבנט. מוסיף עליו כהן גדול חשן, ואפוד, ומעיל וציץ.												
באלו נשאלין באורים ותומים, ואין נשאלין אלא למלך, ולאב בית דין, ולמי שהציבור צריך בו.												
דברים שנאמר בהן שש - חוטן כפול ששה, משור - שמונה, מעיל - שנים עשר, פרכת - עשרים וארבעה. חושן ואפוד - עשרים ושמונה.	תנו רבנן:											
חוטן כפול ששה מנא לן?												
דאמר קרא (שמות לט) ויעשו את הכתנת שש ואת המצנפת שש ואת פארי המגבעת שש ואת מכנסי הבד שש משור. חמשה קראי כתיבי: חד - לגופיה, דכיתנא ניהו. וחד - שיהא חוטן כפול ששה, וחד - שיהיו שזורים, וחד - לשאר בגדים שלא נאמר בהן שש, וחד - לעכב.												

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

יומא-בא לו כהן גדול	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
מאי משמע דהאי שש כיתנא הוא?												
דאמר קרא בד - דבר העולה מן הקרקע בד בד.	רבי יוסי בריה חנינא:											
ואימא עמרָא												
עמרָא איפצולי מיפצלא.												
כיתנא נמי איפצולי מפציל												
כיתנא אגב לקותיה מפציל.												
מהכא: (יחזקאל מד) פארי פשתים יהיו על ראשם ומכנסי פשתים יהיו על מתניהם.	רבינא:											
הא מקמי דאתי יחזקאל מאן אמרה?	אמר ליה רב אשי:											
ולטעמך, הא דאמר רב חסדא:												
דבר זה מתורת משה רבינו לא למדנו, מדברי יחזקאל בן בוזי למדנו (יחזקאל מד) כל בן נכר ערל לב וערל בשר לא יבא אל מקדשי (לשרתני)	[רב חסדא]											
הא מקמי דאתי יחזקאל מאן אמרה?												
אלא: גמרא גמירי לה, ואתא יחזקאל ואסמכה אקרא.												
הכא נמי, גמרא גמירי לה, ואתא יחזקאל ואסמכה אקרא.												
משזר - שמונה, מנא לן?												
דכתיב (שמות לט) ועשו על שולי המעיל רמוני תכלת וארגמן ותולעת שני משזר ויליף משזר משזר מפרכת, מה להלן עשרים וארבעה - אף כאן עשרים וארבעה דהוה כל חד וחד תמני.												
ונילף מחשן ואפוד, מה להלן עשרים ושמונה אף כאן עשרים ושמונה												
דנין דבר שלא נאמר בו זהב מדבר שלא נאמר בו זהב, לאפוקי חשן ואפוד שנאמר בהן זהב.												
אדרבה, דנין בגד מבגד, לאפוקי פרוכת, דאהל הוא												
אלא: דנין מאבנט, ודנין בגד ודבר שלא נאמר בו זהב, מבגד ודבר שלא נאמר בו זהב, ואין דנין דבר שאין בו זהב מדבר שיש בו זהב.												
תעשנו כתיב, תעשנו - לזה ולא לאחר.	רב מרי:											
ועשית כתיב שיהיו כל עשיות שוות, והיכי נעביד? נעביד תלתא דעשרה עשרה - הווי להו תלתין, נעביד תרי דתשעה תשעה וחד דעשרה - אמר קרא ועשית שיהיו כל עשיותיו שוות.	רב אשי:											
מעיל שנים עשר מנא לן?												
דכתיב (שמות כח) ועשית את מעיל האפוד כליל תכלת ויליף תכלת תכלת מפרוכת, מה להלן ששה - אף כאן ששה.												
ונילף משוליו ורמוניו, מה להלן שמונה - אף כאן שמונה												
דנין כלי מכלי, ואין דנין כלי מתכשיט כלי.												
אדרבה, דנין גופו מגופו, ואין דנין גופו מעלמא												
היינו דאמרין: לשאר בגדים, שלא נאמר בהן שש.												
פרכת עשרים וארבעה - ארבעה דשיתא שיתא - לא דינא ולא דיינא.												
חשן ואפוד עשרים ושמונה מנא לן?												
דכתיב (שמות כח) ועשית חשן משפט מעשה חשב כמעשה אפד תעשנו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר, ארבעה דשיתא שיתא - עשרין וארבעה, זהב ארבעה - הא עשרין ותמניא.												
ואימא זהב נמי ששה												

